

σὰ νύφ' καὶ τὴ ρωτήσανα ποῖα ἀλλαξιά θέλ' νὰ βάλ' Προπ. (Πάνορμ.) Νά μ' φκειάγῃς δὴν ἀλλαξίᾳς Αἰτωλ. 5) Ἐπιρρηματ., ἐναλλάξ Προπ. (Κύζ.): Πάμε νὰ δουλέψωμε ἀλλαξιά (ἄς ὑπάγωμεν νὰ ἐργασθῶμεν ἐναλλάξ εἰς τὰ ἰδικά μας καὶ τὰ ἰδικά σας κτήματα).

Πβ. ἀλλαγή, ἀλλὰξι.

ἀλλαξιμαῖος ἐπίθ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.).

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀλλὰξι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -μαῖος, περὶ ἧς ἰδ. Γ' Χατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 240 κέξ.

Ὁ ἀλλοιωθεὶς τὴν ὄψιν μέχρι βαθμοῦ, ὥστε νὰ μὴ γνωρισθῇ: Ἀλλαξιμαῖο ἔνηκε (ἔγινε).

ἀλλαξιμάριν τό, Κύπρ. ἀλλαξιμάρ' Καππ. (Συνασσ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀλλαξιμάριον.

1) Ἀνταλλαγή ἐργασίας ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς κήποις, ἀλληλοβοήθεια Καππ. (Συνασσ.) 2) Κόσμος, στολισμός Κύπρ.: Ἄσμ.

Τῶαί νά' χα τῶεῖν' τὴ φορεσιὰ τῶαί τῶεῖν' τ' ἀλλαξιμάριν!

3) Χάρις, μεγαλοπρέπεια Κύπρ.: Ἐπαρπάτεν τῶ' εἶδεν σου ἕναν ἀλλαξιμάριν!

ἀλλαξιμί τό, Πελοπν. (Μάν.)

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀλλὰξιμίον = περιβολή, στολή, ἐνδυμασία. Πβ. Κωνστ. Πορφ. Βασίλ. τάξ. 754,2 (ἐκδ. Βόννης) «ἀποθέσθαι τὰ ἐαυτῶν ἀλλαξιμία καὶ ἐπενδύσασθαι τὰ οἰκεῖα αὐτῶν σκαραμάγγια».

Παιδίον καχεκτικόν, διότι προέρχεται κατὰ τὴν δοξασίαν τοῦ λαοῦ ἐξ ἀνταλλαγῆς τῶν νεράιδων, αἱ ὁποῖαι ἀφῆρπασαν τὸ ὑγιὲς τῆς γυναικὸς καὶ ἔδωσαν τὸ ἰδὲ κόν των.

ἀλλάξιμον τό, Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)

Τὸ μεταγν. οὐσ. ἀλλὰξιμον.

Ἀλλαγή ἐνδυμάτων, μετένδυσις.

ἀλλαξίος ὁ, Πόντ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. κλαίω - κλαψίος, κλέφτω - κλεψίος κττ., περὶ ὧν ἰδ. Γ' Χατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 8 (1911/2) 2,6 κέξ.

Ἀλλαγή, ἀνταλλαγή.

ἀλλαξοβασίλικι τό, Κρήτ. (Σφακ. κ. ἄ.) Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. βασιλίκι.

1) Ἡ μεταβολὴ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως χώρας τινὸς καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀναστάτωσις αὐτῆς ἐνθ' ἄν.: Ὁ Θεὸς νὰ ξεμησιεύγῃ τὸν ἄθρωπο ἀπὸ τ' ἀλλαξοβασίλικι! Κρήτ. Ἀλλοῖς δὸν ἀπού' λαχε' ὅς τ' ἀλλαξοβασίλικια (ἀλλοίμονον εἰς τὸν ζήσαντα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀλλαγῆς τοῦ πολιτικοῦ καθεστῶτος) αὐτόθ. Δὲ θὰ ῥθῃ ἀλλαξοβασίλικι; (δὲν θὰ ἐπέλθῃ πολιτικὴ ἀναστάτωσις διὰ νὰ εἶμαι ἐλεύθερος νὰ σε ἐκδικηθῶ;) Μάν. 2) Ἡ ἔλευσις τῆς βασιλείας τοῦ Ἀντιχρίστου Κρήτ. (Σφακ.): Ἀλλοῖς των ἀπού' φτάξουνι τ' ἀλλαξοβασίλικια!

ἀλλαξοβρόχι τό, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. βροχή.

Ἡ μεταβολὴ τοῦ καιροῦ πρὸς τὴν βροχὴν: Ἀρχίσασι βάλι τ' ἀλλαξοβρόχια Κρήτ. (Σφακ.) Πβ. πρωτοβρόχι.

ἀλλαξογνωμῶ ΚΘεοτόκ. Οἱ σκλάβ. 91 ἀλλαξογνωμίζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. γνώμη.

Μεταβάλλω, ἀλλάζω γνώμην: Εὐκολὰ ἀλλαξογνωμοῦν οἱ γυναῖκες ΚΘεοτόκ. ἐνθ' ἄν. Ὅσο βάει κι ἀλλαξογνωμίζει Κρήτ.

ἀλλαξοδρομιά ἡ, Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. δρόμος.

Μεταβολὴ τῆς πορείας, ἐπὶ πλοίου.

ἀλλαξοδρομῶ πολλαχ. ἀλλαξοδρομῶ Θεσσ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. δρόμος.

Ἀλλάσσω τὸν δρόμον, μεταβάλλω τὴν πορείαν.

ἀλλαξοθρησκεία ἡ, Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. θρησκεία.

Ἀλλαγή, μεταβολὴ θρησκείας, ἐξωμοσία. Συνών. ἀλλὰξοπιστία.

ἀλλαξοθωριάζω Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. θωριά.

Ἀλλάσσω ὄψιν. Συνών. ἀλλὰξοθωρίζω.

ἀλλαξοθωρίζω Ἀ' Ἐφταλ. Μαζώχτρ. 152.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. θωριά.

Ἀλλὰξοθωριάζω, ὁ ἰδ.

ἀλλαξοκαιριὰ ἡ, σύνηθ. ἀλλαξοτοκαιριὰ Ἀνδρ. κ. ἄ. ἀλλαξοκαιριὰ βόρ. ἰδιώμ. ἀλλαξοκαιριὰ Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. καιρός.

Ἀλλαγή τοῦ καιροῦ, μεταβολὴ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως ἐνθ' ἄν.: Φωνάζουν οἱ πετεινοί, θὰ ἔχωμε ἀλλαξοκαιριὰ σύνηθ. Μὲ τὸν κινούργιον τοῦ φηγάρ' εἶχαμ' ἀλλαξοκαιριὰ Ἰμβρ. || Γνωμ.

Ἐχομε ἀλλαξοκαιριὰ, | κράζον, κουνκίζον τὰ πουλλὰ Κάρπ.

ἀλλαξοκαιρίζω ἀμάρτ. ἀλλαξοτοκαιρίζω Τήν.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. καιρός.

Κατὰ γ' πρόσ., μεταβάλλεται ὁ καιρός.

ἀλλαξοκλαππιάζω ἀμάρτ. ἀλλαξοκλαππιάζου Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. κλάππα.

Ἀφαιρῶ τὴν κλάππαν, ἤτοι τὸ πέδικλον, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ποδὸς τοῦ ἵππου καὶ περιβάλλω δι' αὐτῆς τὸν ἄλλον πόδα.

***ἀλλαξοκορμιάζω**, Μετοχ. ἀλλαξοκορμισμένος Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. κορμί.

Ἀνανεώνω ἐν μέρει: Ἀλλαξοκορμισμένο ποκάμισο (ὑποκάμισον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνανεωθῇ ἀπὸ τοῦ μέσου καὶ ἄνω).

ἀλλαξοκόρφι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. κόρφος.

1) Τὸ περιβάλλον τὸ στήθος μέρος τοῦ γυναικείου

ματισμοῦ. 2) Τὸ ἐμβάλωμα τοῦ περὶ τὸ στήθος μέρους τοῦ γυναικείου ἱματισμοῦ. β) Κατ' ἐπέκτ., πᾶν ἐμβάλωμα.

ἀλλαγοκορφιάζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀλλαγοκόρφι.

Ἀλλάσσω, ἀντικαθιστῶ τὰς ἐφθαρμένας πτέρνας τῶν περιποδίων.

ἀλλαγομάλλης ἐπιθ. Κῶς

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μαλλί.

Ὁ ἀλλάσων ἔριον.

ἀλλαγομαλλίζω Κῶς

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλλαγομάλλης.

Ἀλλάσσω ἔριον, ἐπὶ τῶν προβάτων κατὰ τὸ θέρος.

ἀλλαγομήνι τό, Κεφαλλ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μῆνας.

Ἡ πρώτη τοῦ μηνὸς ἔνθ' ἄν.: Τὴν πιάνει πόνος σὲ κάθε ἀλλαγομήνι Μάν. Ἔχουμε ἀλλαγομήνια σήμερα Λακων. Συνών. ἀλλαγομηνιά.

ἀλλαγομηνιά ἡ, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μῆνας.

Ἀλλαγομήνι, δ ἰδ.

ἀλλαγομιλῶ Ἄνδρ.

Ἐκ τῶν ρ. ἀλλάζω καὶ μιλῶ.

Ἀνταλλάσσω μετὰ τινος λόγους ὑβριστικούς: Θ' ἀλλαγομιλήσῃ τὸ παιδί, ἅμα βγῇ ἔς τοὺς δρόμους.

ἀλλαγομοισιδιάζω Κρήτ. κ.ά. — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Βλαστ. ἀλλαγομοισιδιάζου Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μοισίδι, δι' ὃ ἰδ. μοισίδι.

Ἀλλαγομουριάζω, δ ἰδ.

ἀλλαγομοισιδίασμα τό, Λεξ. Βυζ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλαγομοισιδιάζω.

Ἀλλοίωσις τῶν χαρακτήρων τοῦ προσώπου ἔνεκα ψυχικῆς ἢ σωματικῆς παθήσεως. Συνών. ἀλλαγομουτσούνιασμα 1, ἀλλαγοστορόρησι.

ἀλλαγομουριάζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μουρή.

Ἀλλάσσω ὄψιν, χρῶμα προσώπου ἔνεκα ψυχικῆς ταραχῆς, ἀσθενείας, κακοπαθείας, μέθης κττ.: Ἀλλαγομούριασε ἀπὸ τὸ φόβο δού. Συνών. ἀλλαγομοισιδιάζω, ἀλλαγομοισιδιάζω, ἀλλαγομουσουδιάζω, ἀλλαγομουτσουνιάζω, ἀλλαγοπροσωπιάζω. Πβ. ἀλλαγοστορίζω.

ἀλλαγομουσουδιάζω Ἰθάκ. Κεφαλλ. Κρήτ. Λευκ. ἀλλαγομουσουδιάζου Θράκ. (Αἰν.) ἀλλαγομουσουριάζω Κρήτ. (Σφακ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μουσοῦδι. Τὸ ἀλλαγομουσουριάζω κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. ἀλλαγομουριάζω.

Ἀλλαγομουριάζω, δ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Σὰν ἄκουσε τὸ κακὸ χαβέρι, ἀλλαγομουσουδιάσενε ἀπὸ τῆ στεναχωρία δού Κρήτ. || Ἄσμ.

Νὰ με ρωτήσης νὰ σοῦ πῶ τί κάνει ὁ κάτον κόσμος, ποῦ οἱ ἄσπροι μαῦροι γένονται κ' οἱ ροδινοὶ χλομιάζουν κ' ἐκεῖν οἱ μορφοσοῦσσουμοὶ ἀλλαγομουσουδιάζουν; (μοιρολ.) Ἰθάκ.

Ποῦ πάς, γαϊτάνι, νὰ σαπῆς, γκόλφι μου, ν' ἀραχνιάσης, γαρούφαλο Βενέτικο, ν' ἀλλαγομουσουδιάσης; (μοιρολ.) Λευκ.

ἀλλαγομουτσουνιάζω Πελοπν. (Ὀλυμπ.) Σῦρ. κ.ά. ἀλλαγομ'τσουνιάζου Θεσσ. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μουτσουνο.

1) Ἀλλαγομουριάζω, δ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Ἀλλαγομουτσούνιασε, ἅμα τὸν εἶδε Ὀλυμπ. Ἀλλαγομ'τσούνιασε ἀπ' τοῦ πρήσ'μου Θεσσ. Σ'κώθ'κα ἀλλαγομ'τσουνιασμένους ἀπ' τοὺν ὕπνου, πρήσ'κι οὐλον τοῦ πρόσουπον μ' Αἰτωλ. 2) Σκυθροπάζω, συνοφρουοῦμαι Στερελλ. (Αἰτωλ.): Τοῦ εἶπα νὰ πὰ νὰ κάμ' δ'λεῖα κι ἀλλαγομ'τσούνιασε. Κάτ' ἀλλαγομ'τσουνιασμένους οἱ γλίεπον σήμερα!

ἀλλαγομουτσούνιασμα τό, Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλαγομουτσουνιάζω.

1) Ἀλλοίωσις τῶν χαρακτήρων τοῦ προσώπου ἐκ σωματικῆς παθήσεως ἢ ἄλλης ἐξωτερικῆς αἰτίας. Συνών. ἀλλαγομοισιδίασμα, ἀλλοξοστορόρησι. 2) Κατήφεια, σκυθροπότης: Δὲ βαστάου αὐτὸ τὸν ἀλλαγομουτσούνιασμα τὸν θ'κό σ'!

***ἀλλαγομύτης** ὁ, ἀλ-λαγομύτ-της Κῶς ἡ-λαγομύτ-της Κῶς

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μύτι, παρ' ὃ καὶ μύτ-τι.

Ὁ ἀλλάσων τὸ δέρμα τῆς ρινός: Φρ. Εὐρῆκες τὸ ἡ-λαγομύτ-τη σου (ἐκείνον ὅστις θὰ σοῦ συντρίψῃ τὴν μύτην καὶ οὕτω θὰ μεταβάλῃ τὴν μορφήν της. Συνών. φρ. βρεῆκες τὸ μαστορή σου).

***ἀλλαγομυτίζω**, ἀλ-λαγομυτ-τίζω Κῶς

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀλλαγομύτ-της.

Ἀλλάσσω τὸ δέρμα τῆς ρινός.

ἀλλαγοξυλιάζω Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ἀλλαγοξ'λιάζου Στερελλ. (Ἀμφ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. ξύλο.

Ἀντικαθιστῶ τὰ ξύλα τῆς στέγης οἰκίας ἔνθ' ἄν.: Ἀλλαγοξ'λιάζου τὴ σκιπὴ τοῦ σπιτιοῦ μ', γιὰτὶ σάπ'σαν τὰ ξύλα Ἀμφ. Πβ. ἀλλαγοστεγιάζω.

ἀλλαγοπατριαρχία ἡ, Κωνπλ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. πατριάρχης.

Ἀλλαγὴ, ἀντικατάστασις πατριάρχου ζῶντος.

ἀλλαγοπερπατῶ ἀμάρτ. ἀλλαγοπερπατῶ Κάσ.

Ἐκ τῶν ρ. ἀλλάζω καὶ περπατῶ.

Ἀλλάσσω διεύθυνσιν πορείας.

ἀλλαγοπίστης ὁ, Λεξ. Κομ. Λάουνδ. Βλαστ. ἀλλαγοπίστης Μακεδ. (Καταφύγ.) ἀλλαξόπιστος Λεξ. Κομ. Περίδ. Ἡπίτ. Μ. Ἐγκυκλ. Βλαστ.

